

Herra vai Baal

1. Kun. 18:16-39

16. Niin Obadja meni Ahabia vastaan ja ilmoitti tämän hänelle. Ahab lähti silloin Eliaa vastaan.

17. Nähdessään Elia Ahab sanoi hänelle: "Sinäkö se olet, sinä, joka syökset Israelin onnettomuuteen?"

18. Elia vastasi: "En minä ole syössyt Israelia onnettomuuteen, vaan sinä ja sinun isäsi suku, koska te olette hylänneet Herran käskyt ja koska sinä seuraat baaleja.

19. Mutta nyt, lähetä kutsu ja kokoa luokseni Karmelinvuorelle koko Israel ja neljäsaataaviisikymmentä Baalin profeettaa ja myös neljäsaataa Aseran profeettaa, jotka syövät lisebelin pöydästä."

20. Ahab lähetti kutsun kaikille israelilaisille ja kokosi profeetat Karmelinvuorelle.

21. Elia astui koko kansan eteen ja sanoi: "Kuinka kauan te horjutte puolelta toiselle? Jos Herra on Jumala, seuratkaa häntä, mutta jos taas Baal, seuratkaa häntä." Kansa ei vastannut hänelle mitään.

22. Silloin Elia sanoi kansalle: "Minä yksin olen jäljellä Herran profeetoista, mutta Baalin profeettoja on neljäsaataaviisikymmentä miestä.

23. Antakaa meille kaksi sonnimullikkaa. He saavat valita itselleen niistä toisen, paloittelaa sen ja panna kappaleet puiden päälle, mutta he eivät saa sytyttää tulta. Minä valmistan toisen sonnin ja asetan sen puiden päälle mutta en sytytä tulta.

24. Huutakaa sitten jumalanne nimeä, ja minä huudan Herran nimeä. Se jumala, joka vastaa tulella, on tosi Jumala." Koko kansa vastasi: "Niin on hyvä."

25. Elia sanoi Baalin profeetoille: "Valitkaa itsellenne sonneista toinen ja valmistakaa se ensin, sillä teitä on enemmän. Huutakaa sitten jumalanne nimeä, mutta älkää sytyttäkö tulta."

26. He ottivat sonnin, joka heille annettiin, ja valmistivat sen. Aamusta puoleenpäivään asti he huusivat Baalin nimeä: "Baal, vastaa meille!" Mutta ei kuulunut ääntä, eikä kukaan vastannut. Ja he hyppelivät tekemänsä alttarin ääressä.

27. Puolenpäivän aikaan Elia pilkkasi heitä sanoen: "Huutakaa kovalla äänellä. Onhan hän tosin jumala, mutta hänellä voi olla jota-

kin toimittamista, tai ehkä hän on poistunut jonnekin tai on matkalla. Kenties hän nukkuu, ja hänet täytyy herättää."

28. Baalin profeetat huusivat vielä kovempaa ja viiltelivät itseään tapansa mukaan miekoilla ja keihäillä, niin että heistä vuoti verta.

29. Puolenpäivän jälkeen he joutuivat hurmoksiin ja olivat siinä tilassa aina ruokauhrin toimittamisen aikaan asti. Mutta ei ääntä, ei vastausta, kukaan ei kuullut heitä.

30. Silloin Elia sanoi koko kansalle: "Tulkaa minun luokseni." Niin kaikki tulivat hänen luokseen. Sitten hän korjasi Herran alttarin, joka oli hajotettu.

31. Elia otti kaksitoista kiveä, yhtä monta kuin on Jaakobista polveutuvia heimoja, hänestä, jolle oli tullut tämä Herran sana: "Sinun nimesi on oleva Israel."

32. Hän rakensi kivistä alttarin Herran nimelle ja kaivoi sen ympärille ojan, johon olisi mahtunut kaksi sea-mittaa jyviä.

33. Hän latoi puut, paloitteli sonnimullikan ja pani kappaleet puiden päälle.

34. Sen jälkeen hän sanoi: "Täyttäkää neljä ruukkua vedellä ja kaatakaa vesi polttouhrin ja puiden päälle." Sitten hän sanoi: "Tehkää se toistamiseen." He tekivät niin toisen kerran. Vielä hän sanoi: "Tehkää se kolmannen kerran." Ja he tekivät niin kolmannen kerran.

35. Vesi valui alttarin ympärille, ja ojamin täyttyi vedellä.

36. Kun ruokauhrin aika oli tullut, profeetta Elia astui esiin ja sanoi: "Herra, Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala. Tulkoon tänä päivänä tietäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen sinun palvelijasi ja että olen tehnyt kaiken tämän sinun käskysi mukaan.

37. Vastaa minulle, Herra, vastaa minulle, jotta tämä kansa tietäisi, että sinä, Herra, olet Jumala ja että sinä käännät heidän sydämensä takaisin puoleesi."

38. Silloin Herran tuli iski alas ja kulutti polttouhrin sekä puut, kivet ja mullan ja nuoli veden, joka oli ojassa.

39. Kun koko kansa näki tämän, kaikki heittäytyivät kasvoilleen ja sanoivat: "Herra on Jumala! Herra on Jumala!"

Länsimainen minuus epäjumalana

Tänä päivänä enemmistöllä länsimaisia ihmisiä on ihmiskuva, jota hallitsee itseään ilmaiseva psykologis-terapeuttinen minuus. Sen mukaan jokaisella ihmisellä on itsemääräämisoikeus ja hänen tulee saada ilmaista itseään ilman, että muut ihmiset häiritsevät häntä. Hänen ympärilleen pitää luoda turvallinen tila, jossa hän ei saa joutua muiden tuomitsemaksi, kun hän toteuttaa omaa itseään varsinkin seksuaalisessa suhteessa. Hän voi löytää onnen vain tyydyttämällä omia halujaan kenenkään rajoittamatta hänen vapauttaan. Hän pitää itseään lisäksi hyvin suvaitsevana ja muita ymmärtävänä. Hän hyväksyy sen, että jokaisella ihmisellä on oma tiensä, jolla hänen täytyy saada toteuttaa unelmansa. Tosin poikkeuksen tekevät ne, jotka jollakin lailla pyrkivät rajoittamaan hänen omaa vapauttaan.

Ainoastaan yksi oikea tapa

Varsinaisena kantona kaskessa läntinen ihminen kokee kristinuskon raamatullisen vaatimuksen, jonka mukaan aito uskova kristitty ei voi elää muuta kuin yhdellä tavalla. Hänen on elettävä ja toimittava niin kuin Jumalan sana sanoo. Uskova tietää, että kaikki muu – vaikka sillä olisikin jopa kristillisyyden nimi – on pohjimmiltaan epäjumalanpalvontaa. Itse asiassa tämän päivän läntinen ihminen muistuttaa yllättävän paljon Vanhan testamentin ajan Baalin palvojaa, sillä hän oli aikanaan hyvinkin suvaitsevainen. Baalin ohella suvaittiin monien muidenkin jumalien, myös Israelin Jahven palvontaa. Mutta sellaista suvaitsemattomuutta, jossa vaadittiin kumartamaan vain yhtä ja ainoaa elävää Jumalaa, ei sallittu eikä siedetty.

Jeesus sanoo: *”Ihminen ei voi palvella samanaikaisesti Jumalaa ja mammonaa.”* Hän ei sanonut, ettei ihminen saa tehdä niin, vaan ettei ihminen voi tehdä niin. Se ei yksinkertaisesti onnistu. Ihmisellä on aina jokin, mitä hän palvoo ja pitää tärkeimpänä ja jonka mukaan hän sanelee ratkaisunsa. Useimmille suomalaisille se on minä itse. Monille taas jokin asia kuten raha, jolle hän omistaa aikansa ja voimavaransa.

Eläminen Jumalan sanan mukaan ei merkitse kuitenkaan, niin kuin moni pelkää tai kuvittelee, ahtaassa kopissa tai karsinassa elämistä, missä lähes jokainen asia on kielletty. Ei, Jumalan sanan varassa ja sen mukaan eläminen vapauttaa meidät pimeyden kahleista yltäkyläiseen elämän rikkauteen. Jeesus lupaa: ”Minä olen tullut antamaan elämän ja sen yltäkyläisesti.” Jeesus lupaa antaa elämän veden virran, joka lähteen lailla pulppuaa iankaikkiseen elämään.

Mitä muistamme menneestä?

Kysyin eräällä oppitunnilla, mitä muistamme menneisyydestämme? Eräs opiskelija vastasi:

”Muistoiksi jäävät yleensä ne asiat, jotka ovat olleet meille kaikkein raskaimpia. Niistä me usein jälkikäteen kerskumme ja ne muuttuvat parhaiksi muistoiksemme. Sen sijaan niin sanotut hauskat kokemukset unohtuvat kovin nopeasti.” Eräs uskova opiskelija taas vastasi:

”Olen pelastus, joka muistetaan suuresta ilosta ja vapautuksesta. Se oli virta, joka vapautti minut.”

Oma kokemukseni on, että muistan parhaiten ne suuret ilon hetket, jolloin Pyhä Henki täytti minut, niitä ei voi mitenkään unohtaa. Ne muistuttavat minulle jatkuvasti, kuinka suuri ja pysyvä on Herran rakkaus minua kohtaan nytkin.

Aito vapaus

Kun Jeesus vapauttaa ja vie omaan palvelukseensa, se on aivan muuta kuin ”käsky käskyn päälle, läksy läksyn päälle.” Jumalan palveleminen on Herran rakastamista ja rakkaus on aina vapautta. Epäjumalanpalvelus – oli epäjumalan nimi mikä tahan-

sa kuten Baal, oma itse, raha, toiset ihmiset, työ – on aina viime kädessä meitä orjuuttavaa.

Vain totuus voi tehdä meidät vapaiksi. Kaikkeen epäjumalanpalvelukseen liittyy aina valhetta siinä merkityksessä, että sitä harjoittava ei suostu kohtaamaan syvintä, kauhistuttavaa totuutta itsestään eikä siksi myöskään pääse kokemaan Herrassa olevan vapautuksen tosi riemua. Epäjumalan palvelija sanoo: ”**Minä** tiedän, mikä on minulle parasta ja helpointa. Minä tiedän, millä **keinoilla** se on saavutettavissa.”

Onko totuutta?

Baalin palvonta oli siis suvaitsevaista samassa merkityksessä kuin esimerkiksi useimmat Japanin uskonnoista. Jahveen palvonta ei ollut kiellettyä, se hyväksyttiin yhtenä muiden joukkoon. Yksi asia oli kuitenkin selvä. Suvaitsematonta uskontoa ei suvaittu. Kaikki muu hyväksytään paitsi se, joka sanoo löytäneensä totuuden. ”Eihän kenelläkään yksin voi olla totuutta. Olemme kaikki vain etsijöitä.” Mutta Jeesus sanoo: ”*Minä olen totuus.*”

On olemassa vain yksi totuus – jos olisi useita eläminen olisi täysin mahdotonta. Kun ajat kolarin, väität vastapuolen olevan väärässä. Vastapuoli taas väittää sinun olevan väärässä. Jokainen kuitenkin tietää, että kolari tapahtui vain yhdellä tavalla. Totuuden esiin kaivamiseksi tarvitaan usein poliisi.

Joku voi väittää vastaan: ”Uskon alueella tuo ei enää päde. Eihän uskon asioita voi todistaa oikeiksi tai vääriksi.” Mutta väite ei pidä paikkaansa. Eliaa voitto Karmelin vuorella osoittaa, että usko voidaan osoittaa oikeaksi tai vääräksi.

Tausta

Tekstimme tilannehan oli sellainen, että Israelin kansa oli vajonnut syvälle epäjumalanpalvelukseen. Irsaelin kuninkaan Ahabin vaimo Isebel oli ajanut voimakkaasti Baalin palvontaa kansan keskelle. Jumala nosti profeetta Eliaa varoittamaan Jumalan tuomiosta, joka tuli syvän nälänhädän muodossa, kun useaan vuoteen maassa ei satanut. Jumala oli sitonut sateen saamisen Eliaa esirukouksiin. Kuningas Ahab oli kauan etsinyt Eliaa ottaakseen hänet kiinni. Lopulta näiden kahden miehen kohtaaminen tapahtui.

Mikä ei ole uskon aitouden todiste?

Uskon aitoudesta eivät todista kannattajien ja pappien määrä, uskonnon edustama taloudellinen vauraus, suuret temppelit ja loisteliaat menot. (22) Sitä eivät todista myöskään väkevät rukoukset ja uskonnolliset kokemukset. (26) Eivät myöskään askeettiset harjoitukset eivätkä transsikokemukset (28-29), eivätkä liioin uhrin ja muut menot.(26)

Kaikkia niitä voi esiintyä sekä väärässä että oikeassa uskossa. Tosin vaikka ilmiöt olisivat saman tyyppisiä, niiden sisältö on aivan erilaiset. Kristinuskolla on paljon kannattajia, monet kristityt rukoilevat hartaasti, koska heillä on elävä, henkilökohtainen yhteys Jeesuksen kautta Isään. Uskovilla on myös syvää uskonnollista kokemusta: iloa, riemua, kyyneleitä, armolahjoja, paranemishmeitä, antamisen iloa, palvelevaa rakkautta jne. Mutta mikään niistä ei ole itsessään vielä todiste siitä, että Raamattu olisi totuus ja ainoa totuus.

Uskon totuuden todiste

Uskon totuuden ja aitouden todiste on se, että Herra puhuu ensin ja me toimimme sitten juuri niin kuin Hän sanoo ja saamme nähdä, että Hän toimii juuri niin kuin Hän on luvannut ja sanonut.

Jos sinä taivutat elämäsi palvomaan ja palvelemaan koko sydäimestäsi elävää Jumalaa, saat nähdä, että Hän vie sinut suuren ja rikkaan vapauden keskelle. Jeesus lupasi: *”Jos joku tahtoo tehdä hänen (Jumalan) tahtonsa, hän tulee tietämään, onko tämä oppi Jumalasta vai puhunko minä omiani.”* (Joh.7:17)

Elia suorittamat toimenpiteet

Ensiksi Elia haastoi kansan ratkaisuun (21), luopumaan puolinaisuudesta, joka ei ole muuta kuin epäjumalan palvontaa. Ilmestyskirjassa Jeesus valittaa penseyden vallassa olevalle seurakunnalleen: ”Voi, jospa olisit kylmä tai palava!” Herran edessä ei voi olla mitään puolueettomuuden tilaa. Joko olet Herran kanssa tai Häntä vastaan. Sivustakatsojan asenteella viereltä seuraaja on aina Herran vastustaja, vaikka hän kuvittelisikin olevansa puolueeton. Et voi olla jonkun puolella samalla rakastamatta häntä.

Toiseksi Elia haastoi kansan tulemaan luokseen. (30-33) (Muistamme, miten Pietari päätyi kieltämään Jeesuksen, kun oli seurannut Häntä etäisyyden päästä.) Sitten Elia korjasi Herran alttarin, koska paluu Jumalan luo voi tapahtua vain alttarin kautta. Synnin tähden oli uhrattava sovitusuhri. Golgatan uhrikaritsa Jeesus on uhrin meidän syntiemme sijasta. Syntinen ihminen ei voi omassa varassaan lähestyä Herraa. On kuljettava sitä tietä, jonka Herra itse on asettanut. Elia pystyttämässä alttarissa oli 12 kiveä (31). Ne kuvasivat Israelin kaikkien sukukuntien syntisyyttä. Herran luokse ei voi tulla kohtaamatta totuutta omista synneistään. Mutta kun niin teemme, saamme ihmetellä pelastuksen helppoutta: ”Näinkö helposti synnit saa anteeksi - vain uskomalla Jeesukseen.” Kyllä, lahjan saa ilmaiseksi, mutta hinta oli Jumalalle äärimmäisen suuri, oman Pojan kuolema ristillä.

Sitten Elia tekee asian vaikeaksi Jumalalle. (34-35) Hän vuodattaa vettä puille, jotta ne olisi erityisen vaikea saada syttymään. Herra on erikoistunut mahdottomuuksiin. Älä yritä itse järjestellä asioitasi, suistu niiden koko vaikeudessa Herran eteen.

Seuraavaksi Elia astui alttarin ääreen ja alkoi rukoilla.(36-37) Hän pyysi, että Herra osoittaisi itsensä kansalle ja kääntäisi kansan sydämen parannukseen. Herra haluaa epäjumalanpalvelijat takaisin luokseen, koska Hän rakastaa syntisiä ihmisiä eikä halua kenenkään hukkuvan.

Herran vastaus (38)

Mitä tapahtui, kun Elia rukoili? Salaman kaltainen tuli (joka ei kuitenkaan ollut salama, sillä taivas oli täysin pilvetön) iski kirkkaalta taivaalta ja kulutti kaiken, niin polttouhrin kuin puut, kivet, mullan ja veden. Heprealaiskirje kuvaa Jumalaa kuluttavana tulena. Tapahtuma kertoo sen, miten ihmisen sydän saadaan taipumaan rakkaudella Herran puolelle. Sillä Herran tulen olisi itse asiassa pitänyt iskeä kansaan, joka oli hyljännyt Herran ja tehnyt suuren synnin. Mutta tuli kuluttikin Herran antaman uhrin. Golgatalla tuli kulutti Jeesuksen, jotta me saisimme armon.

Herran vastaus Elialle ei ollut vain osoitus Jumalan kyvystä yleensä vaan Hänen tavastaan ja halustaan pelastaa.

Laajemman todisteen uskon totuudesta Jumala antoi lähettämällä profeettansa vuosisatojen saatossa julistamaan tulevan Messiaan kärsimystä ja kuolemaa ja sen jälkeen tapahtunutta ylösnousemusta. Nuo Jumalan lupaukset toteutuivat historiassa Jeesuksessa Kristuksessa. Usko lepää historiallisten tosiasioiden varassa.

Sovellus (36)

Elian rukouksen ydin kuului: *”Sinun käskystäsi tämän tein.”* Siinä on myös vankka perustus meidän rukouselämällemme:

- Jos teet työtä Herralle, voit odottaa hedelmää edellyttäen, että toimit Hänen tahdonsa mukaan – siis Raamatun sanan mukaisesti.
- Seurakunta kukoistaa vain sikäli, kuin se noudattaa Herran sanaa.
- Löydät todellisen siunauksen tekemällä Herran tahdon mukaan, kun tämä maailma suosittelee helpompaa tietä.
- Jos etsit yhteyttä Jumalaan, tee niin kuin Hän sanoo. Tee parannus, käänny Hänen puoleensa tunnustaen syntisi ja ota vastaan kaste. Siinä saat syntisi anteeksi, koska Jeesus kärsi Golgatalla sinunkin syntiesi rangaistuksen aivan loppuun asti. Se, että teemme niin kuin Herra sanoo, ei ole meille mikään ansio – kaiken ansion on hankkinut yksin Jeesus – mutta ellet tee niin kuin Herra sanoo, et usko etkä luota Häneen.

Meidän on syytä tutkia itseämme, olemmeko tehneet Herran sanan mukaan. Kysy:

- Etsitkö elämässäsi Jumalan kunniaa, onko se elämäsi tärkein asia?
- Rukoiletko Herraa?
- Etsitkö Herran omien yhteyttä?
- Oletko rehellinen vain joissain asioissa?
- Suostutko kuuliaisuuteen Herralle kaikessa?
- Teektö asiat siinä järjestyksessä, missä Herra haluaa ne tehtävän?

Esimerkki puolinaisuuden hylkäämisestä - Masami Yokotan tie

Kansakouluajanani naapurustossamme asui kristitty perhe, joka piti kodissaan pyhäkoulua. He kutsuivat minua usein mukaan, mutta koin vastenmielisyyttä Jumalan rukoilemista kohtaan enkä mennyt kertaakaan mukaan. Mutta olin saanut ystävältäni Raamatun, jota myös lueskelin. Siksi minulla oli myönteinen asenne kristinuskoa kohtaan. Vuosi sodan päättymisestä (1946) äitini sairastui ja kuoli. Isäni oli työtön ja elimme syvässä köyhyydessä. Siksi minun oli pakko lähteä töihin markkinoimaan henkivakuutuksia, vaikka sairastin keuhkotautia. Työtovereitteni joukossa oli kristitty, joka kutsui minut mukaansa kirkkoon, kun kuuli, että luin Raamattua.

Koska suurin haluni silloin oli päästä köyhyyden kuopasta, ajattelin, että menemällä kirkkoon Jumala auttaisi minua. Tuolloin uskonto merkitsi minulle samaa kuin ajallisten etujen saamista.

Ensi kertaa jumalanpalvelukseen osallistuessani minusta tuntui kuin olisin tullut aivan toiseen maailmaan. Osallistujien kasvoilla loisti ilo ja he ottivat minut lämpimästi vastaan. Se teki minuun syvän vaikutuksen. Kokemani ystävällisyyden vuoksi kirkkoon meno oli hauskaa, mutta papin puheista en ymmärtänyt mitään. Erityisesti puhe siitä, että Jeesus Kristus kuoli ristin puulla meidän syntiemme sijaissovittajana, oli minulle täysin käsittämätöntä, vaikka asiaa korostettiin kyllästymiseen asti. Viesti Jumalan rakkaudesta ylitti ymmärrykseni.

Petyin, kun elämiseemme ei tullutkaan mitään helpotusta, vaikka osallistuin innokkaasti jumalanpalveluksiin. Päin vastoin jouduin viemään isoja kantamuksia panttilainaamoon selvi-

täksemme taloudellisesti jotenkin eteenpäin. Olin tyytymätön, kun en saanut mitään vapautusta ahdinkoomme.

Siinä tilanteessa eräs ystäväni suositteli ja aloin seurustelun avioliittoaikoin erään miehen kanssa. Hän ei ollut kokenut sodan aikana menetyksiä ja oli kohtalaisen varakas. Siksi olin enemmän kiinnostunut hänen omaisuudestaan kuin hänestä itsestään. Salasin tuberkuloosini. Mies puolestaan asetti avioliiton ehdoksi sen, etten kävisi kirkossa. Asia oli minulle hiukan vaikea, mutta lopulta hylkäsin Kristuksen ja valitsin avioliiton. Isäni vastusti avioliittoamme, mutta en kuunnellut häntä, koska en pitänyt isästäni ja halusin mahdollisimman pian pois kotoa. Uskoin minua pettävän miehen kauniita puheitaan ja elätelin unelmaa onnellisesta avioliitosta.

Suhde, joka perustui molemminpuoliseen salailuun, johti kohti sielun ja ruumiin turmelusta. Vaikka tajusin, että tuollainen suhde olisi pitänyt katkaista heti alkuun, se venyi puolentoista vuoden pituiseksi. Tulos oli se, että tuberkuloosini paheni ja mies hylkäsi minut. Tietämättömyyteni ja tyhmyyteni kadutti ja hävetti eikä minulla ollut rohkeutta palata kirkkoon, koska olin kääntänyt selkäni Jumalalle. Vaivuin epätoivoon kokien olevani Jumalan ja ihmisten hylkäämänä. Ahdistuneena päivästä päivään ajattelin kuolemaa.

Kun veljeni ja siskoni olivat menneet kouluun ja isäni töihin, yksinäni vuodatin katumuksen kyyneleitä, itkin eikä nyhkytyksestä tullut loppua. Kun jonkin ajan kuluttua hiukan rauhoituin, kuulin omilla korvillani hyvin selvästi äänen sanovan: ”Jumala on rakkaus.”

Ääni kuului sekä aivan korvieni vierestä ja tuntui samalla tulevan hyvin kaukaa. Ymmärsin hetkessä selkeästi, että Jumala on rakkaus. Vaikka Jumala oli kaiken aikaa rakastanut minua, olin kääntänyt hänelle selkäni ja tavoitellut vain omaa onneani. Vaikka olin kulkenut omaa itsekästä tietäni synnissä, Jumala ei ollut hyljännyt minua, vaan oli antanut elämäni kipua murtaakseni kovan ja itsepäisen sydämeni ja avatakseni silmäni voidakseen pelastaa minut. Sydämeni muuttui ja elävä toivo täyttyi sen.

Niihin aikoihin kuulin, että norjalaiset lähetit olivat aloittaneet kokousten pidon Nishi-Akashin lähellä. Olisin halunnut mennä mukaan, mutta yksin lähteminen arvelutti. Kun seuraavan vuoden maaliskuussa sain ystävän, joka myöskin halusi lähteä kirkkoon, aloimme yhdessä käydä kokouksissa.

Nyt ymmärsin hyvin lähetyssaarnaajan puheet. Jumalan sana aivan tulvi janoiseen sieluuni. Halu päästä kuulemaan sanaa oli niin suuri, että joka päivä odotin innokkaasti lauaintain raamattupiirejä ja sunnuntain jumalanpalveluksia.

Eräänä päivänä, kun terveydentilani huolestutti minua, nousin ylös keskellä yötä muiden jo nukkuessa ja rukoilin hartaasti: ”Jumala, armahda minua syntistä. Pyydän, paranna sairauteeni. Jos teet niin, niin luovutan koko elämäni Jumalan käyttöön.” Sanat nousivat suustani, vaikka en ymmärtänyt, mitä se käytännössä tarkoitti.

Saman vuoden (1950) syyskuussa Koben Luterilainen Raamattukoulu aloitti toimintansa pitämällä alkajaiset. Jumalanpalveluksen jälkeen Nishi-Akashin kirkosta lähti juhlaan useita henkilöitä. En tiennyt, miksi he menivät. Mutta seuraavana päivänä lähetyssaarnaaja Eiklin apulaisena toiminut T-veli kysyi minulta, olisinko halukas opiskelemaan Raamattukoulussa. Vastasin heti ”Kyllä”. Eräs lähetyssaarnaaja Eiklin suosittelu sisar ei työesteiden vuoksi päässytkään aloittamaan Raamattukoulussa. Siksi Eikli oli pyytänyt etsimään hänen paikalleen jotakuta toista.

Luennot alkoivat jo seuraavana päivänä, joten tein nopeasti valmistelut ja aloitin koulunkäynnin. Vasta oppitunnilla sain tietää oppilaaksi valittavan vaatimukset. Asianomaisen piti olla kristitty, joka oli lukenut kerran koko Vanhan ja Uuden testamentin läpi. Koska minua ei oltu vielä kastettu enkä ollut lukenut kuin vain osia Raamatusta, en täyttänyt ehtoja. Mutta minut hyväksyttiin poikkeuksellisesti kuunteluoppilaaksi, kuukautta myöhemmin varsinaiseksi opiskelijaksi.

Saman vuoden joulukuussa minut kastettiin Nishi-Akashin kirkossa 15 muun kanssa. Kuukautta myöhemmin eräs toisen kirkkokunnan opiskelija kysyi minulta, oliko minulla pelastusvarmuus. Koska halusin jotain varmaa, mihin tarttua, luin rukoillen Raamattua. Johanneksen evankeliumin 15. luvun 16 jae puhutteli minua väkevästi:

”Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät sitä varten, että menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi ja että Isä antaisi teille, mitä sitten anottekin häneltä minun nimessäni.”

Sain varmuuden siitä, että minä en ollut valinnut Herraa, vaan Herra oli valinnut minut.

Kun valmistuin ensimmäisen vuoden kurssilta kesäkuussa 1951, aloimme T-veljen kanssa evankelistaharjoittelijoina Nishi-Akashin seurakunnassa. Kahden vuoden jakson jälkeen jatkoin Raamattukoulun toisen vuoden kurssille. Mutta heti kurssin alussa tuberkuloosini paheeni jälleen. Jouduin Hyogon läänin keuhkotautiparantolaan. Sielläkin oli raamattupiiri ja sunnuntaiset jumalanpalvelukset. Sain hyviä uskonystäviä ja opin monia asioita ihmissuhteista ja laajemmasta yhteiskunnasta, sillä olin kasvanut paljossa kuin ”kaivossa elävä sammakko”. Aika merkitsi minulle merkittävää kasvua, mistä olen kiitollinen. Parantolassa tutustuin myös mieheeni, josta tuli myöhemmin pastori.

Jälkeenpäin ajatellen näen, että Jumala kuuli rukoukseni antautua hänen käyttöönsä ja johdatti minut yllättävällä tavalla Raamattukouluun, ennen kuin unohdin, mitä olin rukoillut.

En voi olla ylistämättä Jumalaa, joka varta vasten valitsi minut ansiottoman ja maailmassa arvottomana pidetyn. (1989, 1955)

Entä sinä?

Jumala rakastaa sinua niin paljon, että antoi oman Poikansa sinun sijastasi Golgatan ristille. Hän haluaa sinut omakseen. Hänellä on sinuakin varten suunnitelma. Hän haluaa käyttää sinua oman nimensä kunniaksi. Älä enää horju tämän maailman ja Jumalan välillä. Heittäydy kokonaan Herran varaan. Tee se, olemalla kuuliainen, kun Hän kutsuu sinua nyt luokseen. Tunnusta Hänen koko elämäsi Herraksi. Hänessä löydät todellisen elämän!